

Am pierdut un mare artist - Pompeiu Hărășteanu

(Grigore Constantinescu – 6 octombrie 2016)

Arta lirică românească a pierdut un mare cântăreț, Pompeiu Hărășteanu, artisti de talie internațională care ne-a părăsit miercuri 5 octombrie. Valoarea excepțională a glasului său de bas profund a continuat tradiția școlii românești de canto, păstrând renumele predecesorului său, în istoria artei de operă națională, basul George Foleacu.

Absolvent al studiilor universitare împlinite la Conservatorul din București, urmând cursurile maeștrilor Petre Ștefănescu-Goangă, George Ionescu, basul Pompei Hărășteanu a împlinit o dublă carieră, cea de solist de operă și concertist, fiind totodată un ilustru profesor universitar la Academia de Muzică din București și Universitatea „Ovidius” din Constanța, formator de generații de interpreți în specialitatea interpretării de lied și oratoriu.

După absolvența studiilor a susținut numeroase participări la competiții internaționale, fiind răsplătit pentru vocea, talentul și pregătirea sa cu numeroase distincții: premiul I la Concursul Internațional de Canto „Francisco Vinas”, Barcelona, 1968, premiul II la competițiile „Ferenc Erkel”, Budapesta, 1960 și „George Enescu”, București, 1967.

După o primă etapă, ca solist vocal al Ansamblului Muzical al Armatei, muzicianul a debutat în anul 1968 pe scena Operei din Bonn, iar în 1970 a fost numit prim solist al Operei Române din București, al cărei director general a fost după 1990.

Cariera sa este impresionantă prin performanțele interpretative care au asigurat, în mii de spectacole, valoarea și prestigiul primei scene lirice românești în țară și turnee internaționale europene. Depășind vârsta limită a realizărilor interpretative, Pompei Hărășteanu a continuat să impresioneze prin prezențe scenice importante până dincolo de împlinirea a 75 de ani, în roluri marcante ca dificultate și complexitate, precum „Flautul fermecat”, „Evgheni Oneghin”, „Samson și Dalila”, „Nabucco”.

În Cartea de Aur a istoriei Operei Naționale, personalitatea marelui interpret, vocea sa și măiestria interpretativă rămân înscrise ca o glorie a artei vocale, meritând deplin amintirea unei valori de neuitat, numită de critica muzicală „Fenomenul Hărășteanu”.